

YLÄSÄLI

2014 **4** Tervehdys Tukholman Suomalaiselta Adventiseurakunnalta

YLÄSALI

2014 - 4

Tukholman Suomalaisen
Adventtiseurakunnan
uutis- ja yhteyslehti

Osoite

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes
gata 25, 1 tr
111 22 Stockholm

Pankkiyhteys

Stockholms finska
adventförsamling
Plusgiro
19 46 61-5

Tiedonantoihin:
YLÄSALI-lehti

Sähköposti

falcoprofil@bredband.net

Toimituskunta

Ari Laitinen
08-756 80 48
Vieno Piironen
0171-534 02
Riikka Jääskeläinen
riikkajaa@hotmail.com
Sinikka Mäkivierikko
falcoprofil@bredband.net
Aram Mäkivierikko
falcoprofil@bredband.net

Taitto

Sinikka Mäkivierikko

Kansikuva:

Sinikka Mäkivierikko

Teksti

Kotisivu:

www.ylasali.se

MAKSUT ULKOMAILTA

Kansainvälinen tilinumero IBAN (kirjoitetaan **ilman**
sanavälejä): SE82 9500 0099 6026 0194 6615
BIC: NDEASESS
Maksun saaja: Stockholms Finska Adventförsamling
Osoite: Olof Palmes g. 25, 1 tr, 111 22 Stockholm
Maa: **Sverige** Tiedonantoihin: **YLÄSALI**

VANHA KILPAILU YS 2014-3 = UUSI YS 2014-4

Koska YS 2014-3 -kilpailuun ei määraaikaan 30.11.2014
mennessä tullut oikeita vastauksia, annamme jatkoaikaa.
Raamatut esiin ja etsimään tekstejä, jotka paljastavat
viestin lähettäjän identiteetin!

**Seitsemälle seurakunnalle (Ilm. 2:1 - 3:22) osoitettujen
kirjeiden lähettäjä esittelee itsensä: ”Näin sanoo...”**

1. hän, jolla on oikeassa kädessään seitsemän tähteä ja joka käyskentelee seitsemän kultajalkaisen lampun keskellä (Ilm. 2:1).
2. ensimmäinen ja viimeinen, hän, joka oli kuollut, mutta heräsi eloon (Ilm. 2:8).
3. hän, jolla on kaksiteräinen, terävä miekka (Ilm. 2:12).
4. Jumalan Poika, jolla on silmät kuin tulen liekit ja jonka jalat välkehtivät kuin hehkuva pronssi (Ilm. 2:18).
5. hän, jolla on Jumalan seitsemän henkeä ja seitsemän tähteä (Ilm. 3:1).
6. Pyhä ja Tosi, Daavidin avaimen haltija, hän, jonka avaamaa ovea ei kukaan sulje, hän, jonka sulkemaa ovea ei kukaan avaa (Ilm. 3:7).
7. Aamen, uskollinen ja luotettava todistaja, Jumalan luomakunnan alku (Ilm. 3:14).

KYSYMYKSIÄ: Keneltä kirjeet ovat? Perustelee!

Vastaukset **31.3.2015** mennessä osoitteella:
YLÄSALI, Olof Palmes gata 25, 1 tr, 111 22 Stockholm
sähköpostina: falcoprofil@bredband.net

Suuri Kiitos

Yläsalin tukijoille ja avustajille vuodesta 2014! Siunautu-
koon panoksenne takaisin tavalla, jota eniten arvostatte!
Teidät, arvoisat lukijamme, haastamme **Yhteiseen Yläsa-
lin Kehityskampanjaan 2015**. Arvokkain YKK:n muoto
on esirukous. Ellei Herra Yläsalia rakenna, turhaan toimit-
tajat vaivaa näkevät. Mutta jokainen voi osallistua myös
ideoin, toivomuksin, uutisvihjein ja tietysti – kirjoituksin!

Luodut loistamaan

Olemme varmasti kokeneet marraskuun kaamoksen ympärillämme. Joulukuussa kodeissa syttyvät kynttilät ja ikkunoilla loistavat jouluvalot. Tämä toi mieleeni erään Italian matkan.

Saavuimme ystävieni kanssa Veronaan (**William Shakespearen** *Romeo ja Julia* -draaman kaupunkiin). Saimme kuulla, että illalla meitä odottaisi musiikkielämys Veronan amfiteatterissa. Siellä esiintyisi nouseva tenori **Pavarotti**. Nimi ei tuolloin sanonut meille mitään.

Illalla, jonottaessamme portilla pääsyä tuohon 20 000 hengen ulkoilmateatteriin, meille jokaiselle ojennettiin kynttilä. Emme tienneet, miksi. Päätimme odottaa ja katsoa, mitä toiset sillä tekisivät.

Valtavan yleisömassan asetuttua paikoilleen valot yhtäkkiä sammuiivat. Tuli pilkkopimeää. Sitten katsomon ylimmällä rivillä syttyi yksi kynttilä, toinen, kolmas... Istuimme katsomon keskiosassa. Oli valtavaa seurata liekkien syttymistä

rivi riviltä, kunnes kaikki 20 000 kynttilää loistivat pimeässä. Mikä näky! En unohda sitä koskaan. Sitten valot taas sytytettiin ja yleisöä pyydettiin rivierälläan sammuttamaan kynttilänsä. Konsertti alkoi. Pavarotti yllätti meidät kaikki suurenmoisella äänellään.

Jeesus sanoi: ”Minä olen maailman valo. Se joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo” (Joh. 8:12). Hengellisesti pimenevässä maailmassa Jeesus toivoo saavansa sytyttää elämämme kynttilät, niin että hänen lämpönsä ja valonsa voisi loistaa.

Hän odottaa myös, että auttaisimme myös lähimmäistemme elämäntytilöitä syttymään uudelleen, kuten Veronan amfiteatterissa kynttilät syttyivät toinen toisistaan.

Kiitos Vapahtajallemme siitä, että hän todella on maailman valo. Häntä seuraavan ei tarvitse kulkea pimeässä. Valon Herran siunausta teille jokaiselle juhla-aikana ja kaikkina päivinä!

– Eeva-Liisa Vihermö/toim. muok.

POSTIPULMIA Joskus YS-lehtiä palautetaan varustettuna lapulla ”vastaanottaja tuntematon” tai ”muuttanut”. Päivitäthän osoitetietosi joko kotisivullamme, sähköpostilla tai tavallisella kirjeellä/kortilla (osoitteet sivulla 2).

YS:N HINTA? Rahoitus perustuu vapaaehtoisin lahjoihin. Koska on kuitenkin kysely, mikä summa kattaisi paperit, painoväriin, nidonnan, kirjekuoret (ulkom.) ja postituksen (itse työhän tehdään korvauksetta), karkeana arviona voisi pitää 140-180 kr/tilaus/vuosi (15-20 €). Mutta toistaiseksi sekin on vapaaehtoista. Ylä- tai alarajaa lahjoituksille ei ole, kukin toimikoon sydämensä mukaan.

– Toimitus

CD
”Kolme
tenoria
joulu-
tunnelmissa”
(netissä n.
5 €/kpl).

Rusinat pullasta

KUVALÄHDE: INTERNET

Yksi maailmankuuluista ”kolmesta tenorista”, köyhän italialaisen leipurin poika, 71-vuotiaana haimasyöpään kuollut **Luciano Pavarotti** (1935-2007) ehti hyväntekeväisyyskonserteillaan kerätä varoja hädänalaisten auttamiseksi enemmän kuin kukaan muu yksityishenkilö maailmassa (Wikipedia).

Myös espanjalaisentyisen **Plácido Domingon** (s. 1941) humanitäärinen panos on mittava. Konserttien ja levytysten lisäksi hän oli itse paikalla auttamassa Meksikon historian pahimman maanjäristyksen (1985) jälkeen (Wikipedia).

Barcelonassa syntynyt katalaani **José Carreras** (s. 1946) oli uransa huipulla, kun hän 1980-luvun puolivälissä sairastui leukemiaan. Siitä toivuttuaan hän perusti v. 1988 leukemiasäätiön. Sen Saksan haaraosasto järjestää aina joulun alla Carreraksen insännöimän ja huipputartistien tähdittämän televisiogaalan, joka tänä vuonna lähetetään 20:ttä kertaa. Yksistään näiden gaalaohjelmien kautta on kanavoitu yli 100 miljoonaa euroa leukemian voittamiseksi (www.fcarreras.org; José Carreras Leukämie-Stiftung; www.sat1gold.de). Carreras itse pitää ainakin parikymmentä hyväntekeväisyyskonserttia vuodessa (Wikipedia).

Kaikki kolme tenoria ovat aikanaan sairastuneet syöpään. Kiitollisuus omasta paranemisesta (Carreras, Domingo) on varmasti yksi syy auttamishaluun. Mutta Pavarottikin harjoitti laajamittaista filantropiaa paljon ennen sairastumistaan. Oli ko se markkinatempu uran edistämisek-

si? Vai sittenkin silkkaa nautinnonhalua, josta kukaan ei luovu päästyään kerran ”maistamaan ja katsomaan”, miten paljon ”autuaampaa on antaa kuin ottaa”?

Saada syyttää toivottoman silmiin toivo, antaa kaiken menettäneelle mahdollisuus uuteen alkuun, luoda köyhälle nuorelle edellytykset toteuttaa unelmasa, pelastaa slummin lapsi huumeiden ja rikosten kierteestä antaa ilmeisesti syvemmän tyydytyksen kuin konserttiyleisön hurmioituneimmatkaan aplodit.

Pavarotti, Domingo ja Carreras ovat pelkästään laulajina tehneet paljon hyvää tarjotessaan upeita musiikkielämyksiä miljoonille ihmisille kautta maailman. Mutta kiitollisimpia lienevät kuitenkin ne katastrofien ja sotien uhrin, leukemia/hiv/aids-potilaat, pakolaiset ja muut, jotka ahdingossaan ovat saaneet avun heidän kauttaan.

Kolmikkoa on syytetty kaupallisuudesta. Mutta onko se joltain pois, jos laajempiakin kansankerroksia ”ostetaan” oopperafaneiksi vaikkapa rusinat pullasta -menetelmällä? Siitähän heitä arvosteltiin urheilutapahtumissa esiintymisten vuoksi (Wikipedia). Tarkoitus ei aina pyhitä keinoja, mutta kun ”kolme tenoria” debytoi jalkapallon maailmanmestaruuskilpailuissa 1990, se tapahtui Carreraksen leukemiasäätiön hyväksi.

Hyväntekeväisyys on aina parhaimmillaan vapaaehtoisena. Se on myös oikea elementtimme – olemmehan ”luotuja... toteuttamaan niitä hyviä tekoja, joita tekemään Jumala on meidät tarkoittanut” (Ef. 2:10).

Herra odottaa pääsyä tekemään joulu-siivouksen sydämissämme ”puhdistukseen meidät omaksi kansakseen, joka kaikin voimin tekee hyvää” (Tit. 2:14).

Tekee. Hyvää. Olipa se hyvä sitten rusina, pulla tai kokonainen rusinapulla, jota ilman **Jukka Itkosen** runokirjan (*Astronautin rusinapulla*) sankari ei avaruuteen lähde. – SM

Hyvän tahdon koruilla linnan juhliin

KUVALÄHDE: INTERNET

Itsenäisyyspäivänä 6.12.2014 linnan juhlissa huomioitiin vapaaehtoisen kansalaistoiminnan ja hyväntekeväisyystyön sankareita. Heistä nuorin, lapsena ihosyöpään sairastunut, nyt terve 18-vuotias **Anna Rukko**, oli kerännyt lastensairaalan hyväksi yli 50 000 € koruilla, joita hän oli alkanut valmistaa 12-vuotiaana rankkojen sytostaattihoitojen lohdukkeeksi pitkien sairaalajaksojen aikana.

– Ei tähän mitään supervoimia tarvita. Sain idean ja toteutin sen. Jokainen voi tehdä jotain vastaavaa, Anna järkeilee ja jatkaa:

– Haluaisin lähettää terveisiä kaikille niille lapsille, jotka ovat sairaalassa, että sieltäkin pääsee ihmeellisiin asioihin, elämä voi yllättää. (HS, 6.12.2014). Yllätyksenä kutsu Annallekin tuli. Mutta osanottajakirjosta päätellen lähes mikä tahansa mielipuuha taipuu palvelemaan ihmistä itseään isompaa tarkoitusta. – SM

Seitsemän ajatusta antamisen onnesta

Ei se ole rikas, jolla on paljon, vaan se joka antaa paljon.

– *Erich Fromm*

Elää toisten hyväksi ei ole vain velvollisuuden laki, se on onnen laki.

– *Auguste Comte*

Muista, että kovin vähän tarvitaan onnelliseen elämään.

– *Marcus Aurelius*

Onnea saavuttaa vain onnen jakaja.

– *Hannu Mäkelä*

Onnellisin ihminen on hän, joka tekee mahdollisimman monta ihmistä onnelliseksi.

– *Denis Diderot*

Ovi onneen aukeaa ulospäin.

– *Søren Kierkegaard*

Yhden asian tiedän. Todella onnellisia tulee vain niistä, jotka ovat etsineet ja löytäneet, kuinka palvella.

– *Albert Schweitzer*

(Koonnut Ari Laitinen *Hipit.fi*-sivustolta)

KUVALÄHDE: SVT

Birgit Nilsson oli itse valinnut Plácido Domingon nimeään kantavan palkinnon ensimmäiseksi saajaksi.

Maailman suurin musiikkipalkinto, 2-3 vuoden välein jaettava Birgit Nilsson -palkinto (1 milj. USD ≈ 6,5 milj. kr) myönnettiin tänä vuonna Wienin filharmonikot -orkesterille.

Vuonna 2009 ensimmäistä kertaa jaetun *Birgit Nilsson* -palkinnon myöntämistä Plácido Domingolle motivoitiin mm. sillä, että hän on ”erinomainen sillanrakentaja”. Diplomaatteja tarvitaan taiteessakin eikä vain politiikassa. Tosin politiikassa siltoja poltetaan enemmän kuin rakennetaan.

Kehuessaan kiitospuheessaan Ruotsin oopperalegenda **Birgit Nilssonia** (1918-2005) Domingo tuskin esitti vain kohteliaisuksia. Nilssonin äänen voima oli oikeasti tehnyt häneen sellaisen vaikutuksen, että hän miltei unohti itse laulaa omaa rooliosuuttaan (SVT, 13.10.2009). – SM

Simo Leskisenojan johdatteli uskon tielle edesmennyt runoileva veljensä Teuvo Pärlesten.

KUVA: S. MARKVIERIKKO

Läheltä piti

1950-luvulla olin S/S Verna* -laivassa jungmannina. Käytin siihen aikaan alkoholia. Sinä päivänä, jona tämä tapahtui (v. 1955), olin myös ”vähän” nauttinut sitä.

Olimme hakemassa kivihiililastia Hollannista. Ruumat alkoivat täytyä, joten lastia oli sijoitettava myös kannelle. Siihen tarvittiin teräsverkkoja. Verkkojen kiinnitykseen tarvittiin vaijeria ja paksuja parruja. Parrut piti myös kiinnittää johonkin.

Laivan reelingissä eli kaiteessa oli kaksi halkaisijaltaan noin tuuman kokoista reikää suunnilleen 25 cm päässä toisistaan. Samalla kohdalla laivan kannella oli noin 10 - 15 cm korkeat, neljän muotoon hitsatut kehikot. Parrut kiinnitettiin ensin laivan reelingiin vahvoilla teräskoukuilla. Sen jälkeen ne nostettiin kehikkoon. Parrut liitettiin toisiinsa vahvoilla teräsvaijereilla parista, kolmesta kohdasta. Näihin vaijereihin teräsverkot sitten kiinnitettiin.

Tätä tehdessämme nousin seisomaan reelingille tarkoitukseni auttaa nostamaan parrua kehikkoon. Yhtäkkiä kahden alempana olevan työtoverini ote irtosi, ja parru alkoi kaatua laiturille päin. Minä en sitä huomannut, koska olin hieman ”ottanut”. Kun parrun pää osui laituriiin, minäkin menetin otteeni ja putosin pää edellä kanavaan.

Etäisyys laivan ja laiturin välillä oli noin 1,5 m. En kuitenkaan kolhinut itseäni laituriiin enkä laivaan. Vasta vajottuani kanavan pohjalle tajusin, mitä oli tapahtunut. Ajattelin: Nyt hollantilaiset saavat nähdä, miten suomalainen hukkuu. Pääsin kuitenkin pinnalle.

Hytti- ja vahtitoverini, raumalainen Lasse, siirsi äkkiä puomin koukun laivan reelingin yli ja jäi roikkumaan kourusta. Hän huusi minulle: ”Ota jalastani kiinni!” Yritin, mutta en yltänyt. Huusin Lasselle: ”En yllä!” ”Jaksatko pysyä veden pinnalla?” Vastasin: ”En!”

Lasse pudottaui alemmaksi ja huusi: ”Ota nyt minusta kiinni!” Tartin häneen. Samalla satamatyömiehiä ja työtovereitani sekä perämies kiiruhti paikalle. He heittivät köyden Lasselle ja sanoivat: ”Sido tämä lujasti Simon kainaloiden alle!” Lasse teki niin. Sitten meidät molemmat hinattiin ylös laiturille. Näin pelastuin hukkumasta.

Tällaisia läheltä piti -kokemuksia on ollut elämässäni useita. Kaksi kertaa olen joutunut kuorma-auton alle. Kerran autoni ajoi päin kalliota ja auton moottori siirtyi n. 10 cm sisään päin. Oli hyvin lähellä, ettei se murskannut rintaani. Autosta tuli romu. Erään toisen kerran kaaduin henkilöauton konepellille. Kaikissa näissä tilanteissa Herra on ollut pelastajani ja varjelijani.

Valitettavasti tämä Hollannissa henkeni palastanut Lasse putosi itse myöhemmin laivan mastosta kannelle ja menehtyi. Olin murheellinen, kun kuulin tästä. Olen sitä vieläkin.

Mutta olen elämässäni saanut kokea: Herra valvoo ihmislasta, huoltaa ja varjelee oman tahtonsa mukaisesti. Kiitän häntä kaikesta varjeluksesta ja huolenpidosta tähän asti. – *Simo Leskisenoja*

via E-LV/Toim. muok.

*) Tarkoittanee laivaa, joka vielä 1950-luvulla tunnettiin nimellä S/S *Ställberg*, mutta suomalaisomistukseen siirryttyään 1960-luvulla ristittiin S/S *Verna Paulimiksi*?

Älä jätä ystävän polkua lumettumaan!

KUVA:SINIKKA MÄKIVIERIKKO

Nauttikaa

hyviä ruokia ja juomia
ja lähettäkää
maistiaisia niille,
joilla ei itsellään
ole mitään.
– Neh. 8:10

*Jos joulupuuroa löydät,
syö kohtuudella.*

*Sama koskee jouluomenia
ja muita jouluherkkuja...*

KUVA:SINIKKA MÄKIVIERIKKO

KUVA:SINIKKA MÄKIVIERIKKO
KUVA:SINIKKA MÄKIVIERIKKO

Joulupukille sano kuin prinsessa Estelle: – Hohoo, kilttejä lapsia ON!

Missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi...

Tämä tarina kertoo nuoresta filippiiniläispojasta, joka päivät pitkät möi sanomalehtiä kaduilla. Kuuluvalla äänellä hän huusi:

– Sanomalehtiä! Sanomalehtiä! Rouva! Herra! Ostakaa lehti!

Nuoresta iästään huolimatta Hän oli hyvin ahkera poika. Sanomalehtien myynti oli hänen toimeentulonsa. Hänen olisi pitänyt olla koulussa, niin kuin kaikki muutkin lapset, mutta köyhyyden vuoksi hänen oli pakko ottaa vastuu koko elämästään. Äiti oli sairas, eikä pystynyt siihen.

Poika yritti epätoivoisesti ansaita rahaa äitinsä lääkkeisiin ja heidän päivittäisiin perustarpeisiinsa. Elämä oli kurjaa, mutta ei lohdutonta, sillä usko Jumalaan antoi toivoa tulevaisuudesta.

Eräänä päivänä tuntematon asiakas osti häneltä sanomalehden. Lehden hinta oli 10 pesoa*, mutta yllätyksekseen hän saikin mieheltä 20 peson setelin. Poika ei sitä heti huomannut. Myynti oli hänelle rutiinityötä. Hän myös oletti kaikkien tietävän, miten paljon lehti maksoa. Jos joku ei tiennyt, hän kysyi.

Katukauppias kärsii välillä liian kuumasta auringonpaahteesta, välillä kylmyydestä. Joskus sade haittaa myyntityötä. Jano ja nälkä ovat alituisina seuralaisina. Lisäksi lehtimyyjän on oltava koko ajan varuillaan liikenteen seassa liikkessaan. On myös varottava varkaita ja muita epäilyttäviä tyyppejä. Siksikään poika ei heti tullut tarkistaneeksi saamaansa summaa.

Mutta sen havaittuaan hän välittömäs-

ti lähti etsimään muukalaista voidakseen palauttaa ylimääräisen rahan. Jonkin ajan kuluttua hän löysikin tämän ja antoi takaisin ylimääräiset 10 pesoa. Vaikka pojan elämä oli vaikeaa, hän halusi tehdä oikein.

Mies hämmästyi saadessaan rahansa takaisin. Sitten hän sanoi pojalle:

– Itse asiassa maksoin ylimääräistä kuudelle sanomalehtipojalle, mutta sinä olet ainoa, joka halusi palauttaa vaihtorahan. Minulla on paljon omaisuutta, mutta ei perhettä eikä perillistä. Tule! Mennään katsomaan kartanoani! Saat olla minun vieraanani.

Aluksi poika epäröi. Häntä ujostutti ja hän tunsu ulkoasunsa epäsiistiksi. Mutta

KUVALÄHDE: GEO EPOCHEN NR 32: DAS ALTE EGYPTEIN/SM

*) 10 pesoa = 1,70 kr

... eli mikä *todella* kannattaa

kun he ajoivat hienolla, kalliilla autolla rikkaan miehen kartanoa kohti, hän alkoi tuntea olonsa mukavaksi.

Perillä he söivät yhdessä. Tarjolla oli runsaasti hyvää ruokaa. Rikkaan miehen sydän oli niin suuri, ystävällinen ja armollinen, että hän halusi jakaa hyvää tälle vähempiosaiselle nuorelle pojalle. Hän tarjosi lääkärin apua äidille, koulutusta pojalle ja antoi heidän asua yhdessä taloistaan, että heillä olisi pysyvä koti.

Sanomalehtipojan uskollisuus Jumalaa kohtaan koitui siunaukseksi koko perheelle. Pojan rehellisyys teki rikkaaseen mieheen niin suuren vaikutuksen, että hän uskoi tälle osan omaisuudestaan.

– *Esko Mäkivierikko*

KOSKA MOOSES USKOI,

hän aikuiseksi vartuttuaan kieltäytyi esiintymästä faraon tyttären poikana. Hän mieluummin jakoi Jumalan kansan kärsimykset kuin hankki synnistä ohimenevää nautintoa. Hän näet piti Kristuksen osaksi tulevaa häväistystä suurempana rikkautena kuin koko Egyptin aarteita, sillä hän kiinnitti katseensa tulevaan palkintoon.

USKONSA TÄHDEN

Mooses lähti Egyptistä kuninkaan vihaa pelkäämättä ja pysyi lujana, kuten pysyy se joka ikään kuin näkee Näkymättömän. – Hepr. 11:24-27

Ajattelen sinua

Ajattelen sinua,
joka olit täynnä armoa ja totuutta,
sinua, josta Johannes kirjoitti.
Kuinka näet kaiken
ihmisessä, minussa,
sinussa, maailmassa,
mikä ollut on, mikä on
ja mikä tuleva on.

Sinä näet kaiken ja kaikki.
Sinä, jolle aika ei enää ole rajoite,
tarjoat armoa ja totuutta.

Kuinka kohtasit
luoksesi hakeutuneita,
otit puheeksi kipupisteitä,
vääryyksiä, asioita jotka sattuivat
sekä sieluun että ruumiiseen.
Teit sen kuitenkin niin lempeästi,
rakkaudella, huolenpidolla:
”Haluatko tulla terveeksi.”
”Katso, en minäkään tuomitse,
vaan mene ja älä tee syntiä enää!”
”Seuraa minua!”

Ajattelen sinua,
joka haluaisit päästää
minutkin pahasta.
Sinä toivot, että tulisimme luoksesi
kaikkien asioidemme kanssa,
aina ensin sinun eteesi,
yhä uudelleen.
Että viipyisimme edessäsi.
Sillä sinulla on
meidänkin elämäämme
sopivat sanat.

– *Riikka Jääskeläinen*

P.S. Viivy Hänen seurassansa!

*Lähestyvistä kuolemastaan tietoinen iäkäs mies piti hyvän kilpailun jälkeen saavutuksena sitä, että oli säilyttänyt uskonsa (2 Tim. 4:7). Miten nuori mies, joka on "lapsesta asti tuntenut pyhät kirjoitukset" (2 Tim. 3:15), voi säilyttää uskonsa? Paavalin resepti: "Vahvistakoon siis Kristuksen Jeesuksen **armo** sinua" (2. Tim. 2:1). Päteekö se yhä?*

A. TUHKANEN: JEEBUS 12-VUOTIAANA TEMPELISSÄ.

Kaksi saarnaa

Miten Jumalan lapsen kuva on muuttunut siitä ajasta, kun tulit ensi kertaa siitä tietoiseksi?

– Toivottavasti kuva kristitystä on palautunut siihen, kun pelastusarmeijan katumuspenkillä ensimmäistä kertaa 8-vuotiaana tietoisesti otin kantaa suhteessani Jumalaan. Lapsisotilaaksi vihkimiseni todistuksessa on sanat: ”Olen nähnyt olevani syntinen ja tunnustanut syntini Jeesukselle. Uskon, että Jeesus kuoli minun edestäni ja koko maailman edestä. Uskon, että Jumala Kristuksen tähden on antanut syntini anteeksi.” Josain vaiheessa tämä helmi dogmatisoitui ja hämärtyi. Toivonlinnassa viettämilläni vuosilla oli siihen oma osuutensa. Varjo helmen päältä alkoi jonkin verran hälvetä suorittaessani asevelvollisuuttani aseettomana.

Samaan komppaniaan oli kerätty eri uskonsuunnista kaikki aseettomat. Muis-tan sieltä vieläkin erään aseettomana pal-velleen mukavan, silti vakavan luterilai-sen. Puhuin hänelle kerran sapatista. Ei

hän nähnyt sen velvoittavuutta. Lopulta kysyin: ”Etkö sinä halua taivaaseen?” Hän katsoi suoraan silmiini ja sanoi vakavasti: ”Sinne minulla on kaipaus.”

Menin sanattomaksi ja häpesin. Oikeastaan se muutti suhtautumiseni muihin uskoviin.

Eikö 8-vuotiaan käsitykseen ole 80 vuoteen mennessä tullut mitään uutta?

– Lapsisotilaan todistuksen sanoissa on vain yksi, vaikkakin tärkein, osa totuu-desta. Toinen ilmenee suhtautumises-samme lähimmäisiin. Siinä Jumala jat-kuvasti puhuttelee minua.

– Olin äskettäin naanpurikorttelissa sijaitsevassa Tampereen tuomiokirkossa. Aina kun **Päivi Räsänen** sanoo sitä ja arkkipiispa **Kari Mäkinen** tätä, tuhannet eroavat kirkosta. Ajattelin mennä tarkis-tamaan kirkkokansan tilannetta. Juma-lanpalveluksessa oli kuitenkin mielestäni runsaasti väkeä. Pappi saarnastuolissaan puhui joulun suursiivouksesta ja Johan-nes Kastajasta. Ei siitä paljon jäänyt mie-leeni, sillä seurasin toista ”saarnaa”.

Oliko siellä siis kilpaileva puhuja?

– Parin penkin päässä edessäni istui rennosti pukeutunut, urheilulliselta vaikuttava nuori mies.

Hänen vierellään käytävällä pyörätuolissa istui todennäköisesti yli 90-vuotias vanhus. Hän saattoi olla nuoren miehen isoäiti tai jonkin lähellä sijaitsevan hoitokodin asukas, jota henkilökuntaan kuuluva oli saattamassa.

Vanhus oli välillä hie-
man levoton ja pyrki nousemaan ylös seurakunnan mukana ja vähän muutenkin. Nuori mies otti kuitenkin hyvin hellästi tätä hartioista kiinni ja veti takaisin. Käsi jäi silittämään vanhuksen olkapäitä ja selkää.

Välillä nuori mies painoi huulensa miltei vanhuksen korvaan ja sanoi tälle jotakin.

Kun ehtoollisen aika koitti, nuorukainen johdatteli vanhuksen lujasti tukien eteen, ja yhdessä he polvistuivat alttarin ääreen.

Jumalanpalveluksen jälkeen oli pakko mennä kirkon lehterille ja katsella – ja ymmärtää – Hugo Simbergin freskoa ”Haavoittunut enkeli”.

– Joel Niininen

FOTO: JOEL NIININEN

HUGO SIMBERG: HAAVOITTUNUT ENKELI.

Jotkut väittävät: Jumala on ihmisajatuksen luoma. Raamatun kuva ”heikoissa väkevästä” Jumalasta on ristiriidassa tämän kanssa. Ihminen ei halua olla heikko, vaan vahva. Itsekuri, elämönhallinta, tahdon harjoitus – kaikki tähtää vahvuuteen – tai ainakin siltä näyttämiseen.

Uskovaissessa tämä voi ilmetä luonteenkehityksen, kristityn edustavuuden, oikeassa olemisen tms. asettamisena Jumalan hyväksymisen ehdoksi.

Raamatun jumalakuva vaatii suostumista epämieluisalta tuntuvaan heikkouteen. Heikkous on ihmisen itsensä ulkopuolelta tulevan avun tarvetta. Sen tarpeen myöntäminen on niin vaikeaa, ettei ihmisen ”mielen viereenkään” olisi tullut sellaisen jumaluuden kehittäminen itselleen.

JOULUEVANKELIUMI KIIREISELLE

Jumala teki sen, mihin laki ei pystynyt, koska se oli ihmisen turmeltuneen luonnon vuoksi voimaton. Syntien sovittamiseksi hän lähetti tänne oman Poikansa syntisen ihmisen kaltaisena. Näin hän tuomitsi ihmisessä ihmisen synnin.

– Room. 8:3

SM

Raamattu – tosi... kallis!

”Raamattu kallis” lauletaan tutussa laulussa. Mutta kuinka kallis? Ranskan valankumouksen pyörteissä, vuonna 1793, sai kaksiosaisen Gutenbergin Raamatun 60 frangilla. 1803 arvo oli noussut 400 frangiin. Vuonna 1987 pelkästään I osa (Mooseksen kirjoista Psalmeihin) maksoi 5,39 miljoonaa dollaria (≈ 41,32 milj. kr). Se on korkein hinta, mitä mistään kirjasta on koskaan maksettu. Vuonna 2013 Gutenbergin Raamatun yhtä ainoaa lehteä kaupattiin 100 000 dollarilla.

Kun **Johannes (Henne) Gensfleisch** (= **Gutenberg**) 1440-luvulla päätti testata keksimäänsä irtokirjasinpainotekniikkaa, ”koekaniiniksi” valikoitui Raamattu. Gutenbergin kaksiosaista Raamattua painettiin paperille 150 kpl ja pergamentille 30 kpl. Jäljellä on 49 tunnettua kappaletta, eniten Saksassa. Kallis painotyö velkaannutti yrittäjän kuitenkin niin, ettei tämä sen koommin moiseen urakkaan ryhtynyt.

Harva hallitsee hepreaa, kreikkaa tai edes latinaa, joten kääntäminen on Raa-

matun tuottamisessa huomattava lisäkustannus. Koko Raamattu on käännetty 500:lle ja Uusi Testamentti 1800:lle kielelle, joten Kirjojen Kirja on käännettyin teos maailmassa.

Mutta miten kääntää esim. 2 Moos. 3:14 (”minä olen se joka olen”) kielelle, jossa ei ole ”olla”-verbiä lainkaan? Tätä pohti 1600-luvulla Englannista Amerikkaan uskonvainoja paennut puritaani **John Eliot**, joka selkävaivojensa vuoksi pitkään vuoteenomana ollessaan käänsi ajankulukseen Raamattua intiaanien kielelle. Nerokkaasti Eliot ratkaisikin kyseisen kohdan ilmaisulla ”Minä elän, Minä elän”. Osuva nimi Jumalalle!

Käännös valmistui 1658, mutta uusintapainokseen (1663) lähetysbudjetti ei venynyt. Niinpä Eliot uhrasi osan omasta palkastaan asian hyväksi. Maksoiko se vaivan? Kerran eräs intiaanipäällikkö tarttui Eliotin takinappiin ja sanoi kristinuskon kiinnostavan häntä täsmälleen yhtä paljon kuin tuo nappi.

Ajankuluna syntyi myös Raamatun (ainakin Uuden Testamentin) saksannos. Lainsuojaton, yksinäisyydestä, vatsavaivoista ja masennuksesta (joidenkin mukaan myös hallusinaatioista) kärsivä ”Junker Jörg” (alias **Martti Luther**) oli turvassa Wartburgin linnassa, mutta kaipasi ystäviään, työtään, vuorovaikutusta ihmisten kanssa. Kun se ei ollut mahdol-

Arvokkain aarre

Aarre arvokkain on Sana päällä maan. Siitä oppia saan Herran tuntemaan. Yksin kuljen maailmassa pimeässä. Sana kertoo, miksi olen olemassa.

Ilman Sanan valoa ei oisi päämäärää. Turhaan ihminen vain elämässään hääriä. Sana Herran historian kulun kertoo, tapahtumat suuret vailla vertoo.

Sana avaa pelastus-salaisuuden, suo jokaiselle uuden mahdollisuuden. Niin paljon rakasti Hän, että antoi ristille Poikansa, mi kaikki synnit kantoi.

Uskon, toivon, rakkauden Sana suo. Uskon katseen nostaa voimme Herran luo. Niin pian elon päivät ohi kulkee, ja ihminen taas uneen silmät sulkee.

Sana kertoo meille iankaikkisuuden, kuinka Luoja maan ja taivaankin luo uuden. Odottavat uskolliset tuloansa – Sana Herran heillä on oppaanansa.

– *Maria Iivainen/Toim. muok*

lista, hän paneutui käännöstyöhön.

Hänen nimeään ei kuitenkaan mainittu v:n 1522 Uuden Testamentin painoksessa. Vielä vähemmän lienee ollut puhetta tekijänpalkkioista. Mutta kirja meni kuin kuumille kiville 1,5 guldenin hinnasta huolimatta. Vastaavalla summalla olisi saanut kaksi kyntöauraa.

Vanha Testamentti saksaksi valmistui 1534. Sen jälkeen, Lutherin vielä eläessä (k. 1546), Raamattua tai sen osia ehdittiin ”tulostaa” yli puoli miljoonaa kappaletta. Miten paljon Luther hyötyi taloudellisesti, ei ole tämän kirjoittajan tiedossa. Kirjapainojen liikevaihdolle Raamattu oli ”gulden-kaivos”.

Englannin kuninkaan Jaakko I:n päätöksessä 1604 julkaista uuden raamatunkäännöksen lontoolainen kirjapainaja **Robert Barker** sai yksinoikeuden sen painamiseen. Kesti kuitenkin seitsemän vuotta (1604-1611), ennen kuin käännös tuli painokuntoon, vaikka sitä oli tekevässä 54 ammattilaista (heprean, aramean ja kreikan kielen taitajia, lisäksi anglikaanisen kirkon ja puritaanien edustajia). Luther oli kääntänyt Uuden Testamentin yksin 11 viikossa. Vanhaa Testamenttia hiottiin pidempään – 12 vuotta – muuttaman ansiokkaan avustajan kanssa.

Barkerin kohtaloksi koitui v:n 1631 erikoispainokseen livahtaneet virheet. Lauseesta ”Älä tee aviorikosta” oli jäänyt pois sana ”not”. Sisältö muuttui: ”Tee...”[aviorikos]. Sanasta ”greatness” oli tullut ”great asse”. Jumalan ”suuruus” on hieman eri asia kuin ”takamus”.

Barkerin asema kuninkaallisena hovihankkijana vaihtui häpeään ja velkojen lisäksi 300 punnan sakkoon. Hän kuoli lopulta velkavankeudessa 1645 (joidenkin lähteiden mukaan 1646).

Raamattu siis tavallaan vei Barkerin kunnian, maineen, rahat ja hengen. Nyt tuo vuoden 1631 laitos on juuri virheidensä ansiosta erittäin tavoiteltu keräilyharvinaisuus. Se voi maksaa jopa 90 000 dollaria.

Sanan saatavuus on usein ollut yksittäisten ihmisten ponnistelujen, uhrausten ja riskinoton varassa. Nykyään ei tarvitse vaivautua edes kirjakauppaan – Raamatun eri versioita voi ladata kännykkäänsä. Tuhansien vuosien viisaus ja rikkaus on klikkauksen päässä milloin ja missä vain. Pidämme sitä niin itsestäänselvänä, ettemme edes ajattele, miten etuoikeutussa asemassa olemme tuhansiin edeltäviin sukupolviin nähden!

Eri asia on, kiinnostaako *oikea* Raamattu Eliotin palttoonnapin vertaa. Sannalla ”raamattuhan” tarkoitetaan nykyisin milloin minkäkin alan hienouksiin perehdyttävää opasta, käsikirjaa, auktoriteettia, joka määrittelee, ”mitä-jokaisen-tulee-tietää” ollakseen jonkin alan, toimen tai harrastuksen oikeaoppinen harjoittaja.

Minkä alan ”raamattu” Pyhä Raamattumme voisi olla?

Kirjoitukset voivat ”antaa viisautta, niin että pelastut” (2 Tim. 3:15).

”Tämä on kirjoitettu siksi, että te uskoisitte Jeesuksen olevan Kristus, Jumalan Poika” (Joh. 20:31).

”Jokainen pyhä, Jumalan Hengestä syntynyt kirjoitus on hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi Jumalan tahdon mukaiseen elämään” (2. Tim. 3:16). – SM

Lähteet: *Der Spiegel Geschichte* 6/2014; Wikipedia ym.

KUVA-SINIKKA MAKIVIERIKKO

Joulu- ja kukkorauhaa

”Welcome to Villa Feliza” – ”Tervetuloa Villa Felizaan” – toivottaa vartioidun asuinalueen portin yläpuolella oleva kilpi. Alue sijaitsee Minglanillan kunnassa, lähellä Cebu Cityä, Keski-Filippiineillä. Portinvartija tuntee asukkaat ja neuvoo vierailijat oikeaan osoitteeseen.

Majataloni tomaattiviljelmän päällä olevan vihreän verkon tarkoitus on estää ohikulkijoita napsimasta kypsiä tomaatteja mukaansa. Muilla lähiasukkailla ei näytä olevan tomaattikasveja. Tomaatin hinta on nyt korkea, kilo voi maksaa 60 pesoa (10 kr).

Runsas seitsemän kuukautta sitten kookospähkinästä istutettu kookospalmu on ehtinyt kasvaa jo yli kahden metrin

Taustalla näkyvälle Villa Felizan asuinalueelle tullaan yleensä motor-cap’illä, ellei satu olemaan omaa kulkuvälinettä.

korkuiseksi. Samaan aikaan istutettu toinen kookospalmu on vasta runsaan metrin korkuinen, sillä sen olinpaikkaa on muutettu jo kahdesti, ja siitä se ei näytä pitävän.

Melkein neljä kuukautta sitten istutuissa papaijapuissa on jo tulossa hedelmiä. Aiemmin istutetussa papaijassa oli suuret hedelmät, kunnes se kuihtui pois. Multakerros oli sille liian ohut, sillä juuret eivät päässeet kaivautumaan mullan alla olevien kivien läpi. Alue on vanhaa riisipeltoa, jota on korotettu puolisen metriä kivilohkareilla ja -murskalla. Sen

Lokakuussa 2013 Filippiinien keskiosaa ravisteli 7,2 magnitudin järjitys (YLE, 15.10.2013).

Joulun odotus ei ainakaan tällaisessa lähiössä ole kovin neuroottista. Jossain talossa soitetaan aamupäivisin reipasta joulumusiikkia ehkä tunnin verran. Monet kappaleet ovat tuttuja. Täällä näyttää olevan tärkeää, että kaiuttimet ovat isot ja bassot kuuluvat kauas...

päälle ruokamulta täytyy tuoda muualta.

Kadun toisella puolella näkyvässä kolmikerroksisessa talossa on seinien halkeamien korjaustyöt menossa viimevuotisen maanjäristyksen jäljiltä. Järjitys vaikutti jonkin verran tälläkin alueella. Miehet kiipeävät kapeilla bambutikkailla korkeuksiin. Vaarallista puuhaa!

Joulukuusi kuuluu täälläkin jouluun – tosin muoviversiona. Oikeaa kuusta tuskin moni on koskaan nähnyt. Kuusi-kauppiaita ei näy katujen varsilla, mutta tavarataloista löytyy hyvinkin laadukkaita kuusia. SuperMetrossa oli upea valkoinen kuusi, hinta hulpea 5999 pesoa (1000 kr). Oikeita kuusia tuodaan Kanaadasta asti.

Eräällä toisella lähialueella ihmettelin ulos kokoontunutta ihmismäärää. Kyse ei ollut uskonnollisesta tilaisuudesta, joita katolisessa maassa joulun aikaan riittää, vaan vedonlyönnistä: menossa oli viikonlopun kukkotappelu. Ne päättyvät usein hyvin verisesti.

Aina ei niin käy. Näin videon, jossa suurella arenalla kahden kukon oli määrä käydä taisteluun, mutta ne olivat ilmeisesti pasifisteja eivätkä ollenkaan kiinnostuneita kamppailusta. Ne tepastelevat yhdessä pitkin tannerta ja nokkivat jyviä tai jotain maasta, eikä kaksintaistelusta ollut tietoaakaan. Suuri yleisö vuoroin kannusti kukkoja ja vuoroin buuasi, mutta mitään ei tapahtunut. Lopulta petyneet omistajat hakivat kukkonsa pois.

Näin kukkomaisen rauhallista jouluaikaa teille kaikille – tutuille ja tuntemattomille!
– Esko Mäkivierikko

Iloista joulua! toivottaa joulupuuro.

Kevein kengin

Terveyden markkinoilla käydään vilkasta ja osin röyhkeääkin kauppaa. Yksi myy lihasmassaa, toinen laihdutusvinkkejä. Tarjolla on unelmia uudesta alusta, onnellisuutta tuottavia ihmedieettejä, ihoa nuorentavia voiteita, pillereitä joka lähtöön, superruokaa, muroja, matkoja, joogaa, tietokoneohjelmia, treenausvälineitä ...

Kunhan vain tilaat uuden tuotteen, ostat niitä tai näitä lisäravinteita, hemmottelet itseäsi X-kylpylässä, oikotie onneen on taattu – jollei juuri sinulle, ainakin palvelujen tarjoajalle.

Siitähän tässä kaupassa pohjimmaltaan onkin kysymys. Harvassa nimittäin ovat ne, jotka kertovat, että hyvän elämän keinot ovat yksinkertaiset. On tosin syytä kertoa sekin, ettei aina auta mikään. Kun oikein paha tauti iskee, kuolema ei kysele vaan vie. Mutta kun kerran luet tätä, olet ilmeisesti vielä elossa.

Mitä ne yksinkertaiset keinot elää hyvin sitten ovat?

Totta puhuen, en voi antaa mitään takeita siitä, että henkesi pihisee vielä huomenna. Kokemuksesta tiedän vain, että paremmin voi, jos syö vähemmän ja liikkuu enemmän.

Minä jätin vierelläni kulkevan viisaamman kehotuksesta runsaat 30

KUVA: ARI LAITINEN

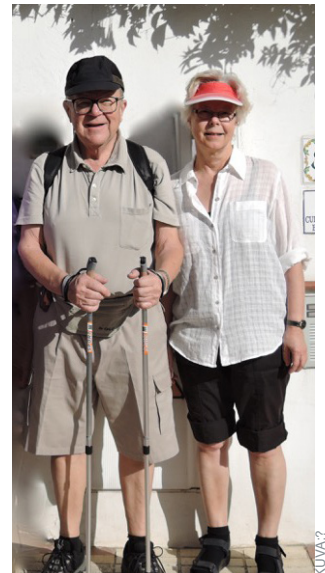
vuotta sitten Bangkokissa asuessamme kaikki näkyvät rasvat pois. Sen sijaan sain luvan pistellä poskeeni vihanneksia ja hedelmiä mielin määrin. Söin siis todella runsaasti niin hitaita kuin nopeita-kin hiilihydraatteja, mutta en ollenkaan lihaa, joka ei normaalistikaan kuulu ruokavaliooni.

Millään nälkäkuurilla en ollut. Päinvastoin: kun hedelmät olivat puoli-ilmaisia, elämä oli yhtä juhlaa. Herkuttelusta huolimatta paino putosi kolmessa kuukaudessa 10 kiloa siihen ihannepainoon, joka minulla oli parikymppisenä. Painon lasku tuntui kienkien kevenemisenä. Kunnon kohottua teki mieli kiipaista portaita ylöspäinkin, vaikka kosteaa lämpöä oli 30 astetta.

Palattuani Ruotsissa normaaliin (enemmän leipää ja juustoa sisältävään) ateriointiin paino ponnahti ylös 20 kiloa, jossa se pit-

kään sinnitteli. Kuten jokainen ylipainoinen, niin minäkin tiesin itse popsineeni painoni jokaikisen gramman. Toisen rohkaisevana päätin, että itse niistä on myös päästävä eroon. Ilman pillereitä, ilman joo-

Taiteilija Ari & hyviä vihjeitä antava ”vierelläkulkija” – tri Leena Laitinen.

KUVA?

Sivu 16, yläkuva:

Tuolta jostain on tullu – ja takaisin mennään. Kevein askelin voi vallata uusia näkymiä tutulta Tenerifaltakin.

Oikealla:

Harkitut rutiinit helpottavat tavoitteiden saavuttamisessa. Älä unohda silmien juhlaa – väreillä herkutelu: 0 kcal!

KUVA: SINIKKA MAKTIERIKKO

gaa, ilman sen kummempia kursseja.

Nyt, liki 15 kiloa kevyempänä, paljastan toimivan keinon: syö vähemmän, liiku enemmän. Minulla auttoi se, että päätin ryhtyä 5:2-dieetille. Syön muuten täysin normaalisti, mutta maanantaisin ja torstaisin vain 600 kcal. Naisille vastaava energiamäärä on 500 kcal.

Tätä ruokavaliota on helppo noudattaa, aterioiden suunnittelu käy netin avulla hetkessä, ruoan laittamiseen ja syömiseen kuluu vain vähän aikaa, eikä päätöksen tekoon kannata käyttää kuin silmänräpäys.

Miten on, joko päätit lähteä mukaani keventämään kenkiäsi?

– Ari Laitinen

5:2-dieetti lyhyesti

Tässä dieetissä nautitaan kahtena päivänä pieniä, kevyitä aterioita, viikon muina viitenä päivänä voi syödä normaalisti. Miehet saavat syödä paastopäivänä 600 kaloria, naiset 500.

Paastopäiviä ei saa sijoittaa peräkkäisille päiville. Jos normaalisti syö päivässä 2 500 kaloria ja paastopäivänä 500 kaloria, niin viikon kalorivajeeksi tulee 4 000 kaloria. Tämä merkitsee noin puolen kilon laihtumista viikossa. Kun haima ei taukopäivinä eritä jatkuvasti insuliinia, elimistö lepää ja rasva palaa.

Tukholman Karoliinisessa sairaalassa käynnistettiin prof. **Kerstin Brismarin** johdolla vuoden 2013 joulukuussa maailman toistaiseksi laajin 5:2-dieettiä koskeva tutkimus. Ruotsalaisasiantuntijoiden mukaan patkäpaasto voi paitsi laihduttaa myös vähentää sydän- ja verisuonitautien, syövän, diabeteksen sekä dementian riskiä.

– Ari Laitinen

Esimerkkejä energiapitoisuuksista:

3 dl	kaurapuuroa	100 kcal
1 kpl	hapankorppu (ei voita)	60 kcal
1	keitetty kananmuna	80 kcal
600 g	juureksia (ei perunaa)	160 kcal
400 g	tuorekurkku	40 kcal
300 g	tomaatti	60 kcal

Yhteensä 500 kcal

KUVA: INTERNET

KUVA: ARAM MÄKIVIERIKKO

Tässä auttoi Herra

Talvisodassa 20.12.1939 käydystä Lapin Mäntyvaaran taistelusta puhutaan Pohjois-Suomen pelastuksena neuvostojoukkojen miehitykseltä. Siitä puhutaan myös ihmeenä. Kirkkoherra **Erkki Koi-viston** mukaan ihmeitä oli useita. Tässä vain yksi esimerkki.

Taistelulähettilä, joka tuli tuomaan lepuvuoroon siirtyvälle pataljoonalle tietoa siitä, mihin heidän tuli leiriytyä, sanoi vahingossa ”Mäntyvaaraan”, vaikka piti sanoa ”Mäntyselkään”. Tämän ”väärän” käskyn ansiosta pataljoona osui juuri oikeaan paikkaan juuri oikealla hetkellä estääkseen vihollisen vapaan etenemisen Kemijärvelle, Rovaniemelle ja edelleen Tornioon. ”Oikea” paikka olisi ollut noin 4-5 km:n päässä, mistä hyökkäystä ei olisi ehditty tai edes tiedetty tulla torjumaan (Lähde: ”Taistelulähetin virhe saattoi pelastaa Lapin”, Yle/uutiset 12.2.2012).

Sattuma? Ihme? Joka tapauksessa **Vilho Aallon** veistämään Mäntyvaaran taistelun muistomerkkiin (1960) haluttiin teksti: ”Tässä auttoi Herra.”

Seurakunnan historiassa voi myös tulla ”väärää” hälytyksiä. Jumala voi kuitenkin valjastaa väärätkin käsityksemme palvelemaan tarkoituksiin. Kukaties olet pelastettu juuri sen vuoksi, että jotkut ihmiset jossain vaiheessa käsittivät väärin esim. Kristuksen toisen tulemisen ajankohdan?

Mitä he olisivat tehneet tai jättäneet tekemättä, jos he olisivat tienneet, miten asiat ovat?

Emme tiedä kaikkea. Mutta voimme tänään toimia nöyriin, kiitollisiin mielin sen ymmärryksemme mukaan, mikä meille nyt on annettu. – SM

*Seurakuntamme itsenäisyyspäiväjuhlassa haastateltiin ”talvisodan tuntemattomia” – ei niinkään sotilaita, vaan lottaa sekä evakkoon ja siviilistotavankeuteen joutunutta. Haastattelut perustuivat tosita-pahtumiin. Tässä **Lasse Melto** haastattelee **Liisa-lottaa**. **Hilpi Nilsson** puhutti **Aram Mäki-vierikkoa** 10-vuotiaan siviilistotavangin roolissa.*

*Evakkotyttö **Eeva-Liisa Vihermö** kertoi murheitaan **Tuulikki Hagströmille**. Juutalaisen synagogan esimiestä esitti **Esko Mäki-vierikko**. Loppusana kaikesta oli: Sodassa kaikki ovat häviäjiä.*

Armo Kuoppakangas sattui sopivasti vierailemaan juuri 6.12.2014, joten hän pääsi juhliemme pääpuhujaksi. Kiitos käynnistä!

KUVA: ARAM MÄKIVIERIKKO

Kevään 2015 vierailijoita

17/1 *Willy Aronsen*

24/1 *Torbjörn Joreteg*

14/2 *Matti Markkanen*

Muista vierailijoista (maalis-toukok.) ilmoitetaan myöhemmin.

Raamatuntutkistelu **klo 10**, jumalanpalvelus **11.15**,
Vierailijoiden mahdollisesti pitämä iltapäivätilaisuus
klo **13.30**.

Paikka: Olof Palmes gata 25, 1. krs, Tukholma.

Tiedustelut: sihteeri *Tuulikki Hagström* **08-500 81 907**

Ks. ilmoitukset *Ruotsinsuomalainen*-lehdessä s. 3

Kotisivu: www.ylasali.se

YLÄSALI on Tukholman suomalaisen adventti-seurakunnan yhteyslehti, johon kuka tahansa voi lähettää kirjoituksia. Kunkin jutun sisällöstä vastaa kirjoittaja. Toimituksella on oikeus muokata tekstiä.

Tilaukset & osoitteenmuutokset kirjallisesti tai netissä.

Puheet myös kotisivulla tai CD-tallenteina.
puh. **08-500 81 907**

KUVA: ESKO MÄKIVIERIKKO

KUVA: ESKO MÄKIVIERIKKO

Lottatyttö

Hovipianistimme, virtuoosi **Vieno Roine** (vas.) vastaanottamassa seurakunnan onnittelevaa laulua merkkipäivänään marraskuussa 2014. Kahdeksan jotain...Kukaan ei laske. Vieno profiloituu Jumalan hyvyiden ja huolenpidon kehujana sekä hellittämättömänä lähiomaistensa puolesta

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

rukoilijana. Itsenäisyysjuhlassa kävi ilmi, että hän on nuoruudessaan ollut lottatyttönäkin auttaen mm. sairaaloissa. Tuli yksi syy lisää olla ”ylpeä” hänestä!

On etuoikeus nauttia ammattimuusikon panoksesta jumalanpalveluksissamme.

Kiitos, Vieno! Siunausta ja onnea koko seurakunnan puolesta!
– SM

*Lottatyttö Raatteen Portin mu-
seosta Suomussalmella.*

Helt otroligt!

Kun **Liisa Vianderilta** (oik.) kysyy, mikä vuosikymmen kaikista hänen kahdeksastaan on paras, hän sanoo:

– Tämä viimeisin.

Siis se, johon on mahtunut puolison äkillinen kuolema, useita leikkauksia ja elämää rajoittavia sairauksia, huolia läheisistä ym.?! Todentuu teksti: ”Se, joka on teissä, on suurempi kuin se, joka on maailmassa” (1 Joh. 4:4). Ja: ”Kaikki mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman. Ja tämä on se voitto, tämä on maailman voittanut: meidän uskomme” (1 Joh. 5:4, 5). Ehkä uskon olemus on olla uskomatonta ulkopuolisen näkökulmasta? Sydämeliset onnittelet koko seurakunnan puolesta.

Kuvassa vas. **Eeva-Liisa Vihermö**.
– SM

ADRA Hjälpaktion
Plusgiro 90 07 21-2
Bankgiro 900-7212

Tiedonantoihin
n:o **35**
(Suomal. srk:n
tunnus)

Lahjakkaat ja lahjattomat HORISONTTI

Nämä viikot ovat lahjojen aikaa. Pyhä Nikolaus, alias Joulupukki, seuraa itämaan tietäjien perinteitä tuomalla lahjoja. Tietäjät löysivät lapsen luo seuraamalla suurta, kirkasta tähteä. Näiden kolmen viisaan miehen pyhänjäännöstä säilytetään koristeellisessa kirstussa Kölnin tuomiokirkossa.

Tietäjien tarinassa totuus ja taru ovat kietoutuneet toisiinsa. Ovatko Kölnin kirkon luut todella peräisin heiltä? Olivatko miehet nimeltään Kaspar, Melchior ja Balthasar? Totta on, että nämä nimet löytyvät paitsi Turun linnassa säilyneestä 1400-luvun juomasarvesta, myös jo vuodelta 555 peräisin olevasta ravennalaisesta mosaiikista.

Entä saapuivatko tietäjät kunnioittaakseen vastasyntynyttä poikalasta, jota he pitivät luvattuna Messiaana, juutalaisten kuninkaana? Mistä maasta he toivat Jeesus-lapselle kultaa, mirhaa ja suitsuketta? Tuliko näistä kolmesta miehestä aikanaan kuninkaita, kuten apokryfisissä evankeliumeissa väitetään? Olivatko nuo kolme lahjakasta miestä taikureita, tähdistäennustajia vaiko peräti tähtitieteilijöitä? Heillä oli joka tapauksessa aavistus asiasta, joka oli kuningas Herodekselle tuntematon, mutta joka häntä kiinnosti. Jumala puolestaan oli kiinnostunut tietäjien turvallisuudesta ja varoitti heitä palaamasta kotimaahansa Herodeksen kautta.

Mihin Jeesus-lapsi kultaa, mirhaa ja suitsuketta käytti? Tulivatko lahjat suureen tarpeeseen? Ehkäpä Egyptin matkalla? Kukapa sen tietää...

Varmaa on, että meillä lahjakkailta on tänä jouluna annettavaa kerjäläisille – köyhille, joita nykyään on aina keskuudessamme. Mutta kaduilla, toreilla, kaupoissa ja turhuuden markkinoilla tungeksii näinä päivinä myös rikkaalta vaikuttavia ihmisiä, joilta puuttuu lahjoista parhain – seimeen syntynyt Kunigas. Miten voisin auttaa heitä löytämään tien oikean tähden alle?

– Ari Laitinen